

ELŐFIZETÉSI ÁR.

Helyben házhoz hordva és vidékre postai megküldéssel.
 Egész évre 4 frt — kr.
 Félévre 2 frt — kr.
 Negyedévre 1 frt — kr.
 Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetéseket jutányosan számítunk.

Hivatalos hirdetések 100 szög 1 frtért közöltetnek.

Kincstári bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

Hirdetéseket s előfizetéseket felvez Landesmann M. könyvkereskedése S.-a.-Ujhelyben.

SÁTORALJA

Zemplénnvármegye közérdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSEG

ÉS

KIADÓHIVATAL

hova a lap szerkesztésével közlemények s előfizetési pénzek, hirdetési keziratok s díjak és a lap szerkesztésére vonatkozó felhívások közölendők

Sárospatak, Hátország-utca 17. sz.

Keziratokat nem adunk vissza.

Hírdetéseket levelekkel nem fogadjunk el.

Nyitólter minden sora 20 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS

STEINFELD JENŐ.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

RÉZ LÁSZLÓ.

Olvasóinkhoz.

Mikor e sorok a nyomdafesték alól kikérülnek már az én állandó lakohelyem akkor nem Sárospatak, hanem Homonna. Ugy hozta az isteni gondviselés, hogy munkálkodásomnak helye megváltozzék.

Miután tehát helyzetem, viszonyaim, külsőség átalakultak, szükségesnek, sőt kötelességemnek ismerem t. olvasóinkat, a „Sátoralja“ jóbarátait, általában a munkánk iránt érdeklődőket értesíteni, hogy az én munkálkodásomnak valóban csak a helye változott meg, ami a megyei és a társadalmi élet terén való forgolódásomat illeti, az irány, az elv, a legkisebb változtatás nélkül marad a régi. Helyzetem és viszonyaim a „Sátoralja“ szerkesztését illetőleg, csak külsőség alakultak át, lényegében az eddigi marad fent.

A mai közlekedési viszonyok oly kedvezők és kellemesek, hogy a távol-ság igen kevés dologban lehet akadály. Az a meggyőződés, hogy akadályozólag nem fog hatni e lappal való munkálkodásomra az, ha a lap megjelenési helyétől távolabb lakom. Sőt annak megoldása, hogy most már — az isten kegyelméből — a társadalmi életbe, általában a közéletbe inkább belekerültem, azt a reményt kelti fel bennem, hogy e téren való forgolódásom közben irány-elvemet sikeresebben fogom munkálthatni. Hogy azonban e reményem

mennyiben fog valósággá válni, azt az idő fogja bebizonyítani.

Addig is, míg az idő e bizonyosságot — egyik vagy másik tekintetben — meg-hozza, kérem, mindazokat, kik lapunkat az önzetlen munkában eddig is odaadás-sal pártolták, ne vonják meg tőlünk jó akarataikat ez után sem. Maradjanak úgy szellemi, mint anyagi tekintetben e lapra nézve a régi; sőt az a kívánatos, hogy egyeseknek buzgalma, jóindulata buzdító példaként hasson sokakra, mert bizony-bizony úgy megyei, mint társadalmi éle-tünk az ilyen irányú buzgalmat, önzetlen munkálkodást igen megkívánja. Az egész-ség megyei és társadalmi életet munkálunk kell, mert csak ez biztosíthatja az egyének is nyugalmát és boldogságát. A mi a lapnak sürgősebb, hogy úgy mond-jam, alkalomszerű szerkesztési ügyeit il-letli, szerkesztő-társa ezentúl sem ma-rad magára, mert az e tekintetben való munkálkodást Sárospatakon kiváló erők biztosították.

Midőn ezeket állandó lakásom meg-változása alkalmából tisztelettel elmon-dani bátorodom, egyszersem ajánlom úgy a „Sátoralját“, mint magamat t. olvasóink nagybecsű pártfogásába.

Homonna 1896. jun. 5.

Réz László.

a „Sátoralja“ társ szerkesztője

Felhívás

Az ezredéves kiállítás alkalmából rendezendő iparos kongresszusra.

Az ezredéves kiállításnak nemcsak az a feladata, hogy Magyarország ezredéves fennállását a múlt eredményeinek bemutatásával megünne-pelje, hanem inkább az, hogy egy sokkal fenye-sebb és boldogítóbb második ezredévnek alapvető kiindulási pontját képezze.

E magasztos nagy feladatban a legfontosabb sze-rep az iparra hárul, mert a mai közgazdasági világviszonyok között a haladás fűzőjét az ipar képezi. E nélkül közgazdasági fejlődésről szó sem lehet, közgazdasági fejlődésről pedig sem a kul-turális haladásnak, sem az állami megerősődés-nek biztos alapja nincs.

Ez okból az iparosoknak a közönység jár-mát ledobva, a legnagyobb eréllyel és ügybuz-galommal hozzá kell látni ahhoz a nagy munka-hoz, melynek célja hazai iparunkat a nyugoti kultúrálammal színvonalára emelni.

Az iparosság működésének eddigi eredménye arról tanuskodik, hogy a magasztos eddigi igeuin megvalósulhat. De ennek alapfeltétele a tömörü-lés, az összetartás, küönösen pedig a szellemi erők egysége-sítése által kijelölni azt az utat, melyet a jövőben mind magának az iparoságnak, mind az állami döntő tényezőknak követni kell.

Erre nézve igen kedvező alkalom az ezredéves kiállítással kapcsolatos iparos kongresszus, mely a szept 6—7-én tartandó IV. ipartestületi kongresszus után fog megtartani és melynek fel-adata mind az ipar összességének, mind a ha-zánkra nézve fontos iparágak fejlesztésének alap-feltételeit meghatározni.

Ez a kongresszus mind a kereskedelmi minisz-teriumnak mind az ezredéves országos kiállítás igazgatóságának támogatásával

folyo évi szeptember hó 21., 22. és 23. ikán fog megtartani.

Az ezredévi kiállítás igazgatósága e célra a ki-állítás területén épült ünnepélyek esernökát a

TÁRCSA.

Fordulat.

— A „Sátoralja“ eredeti tárcsája. —

— Nem élhetünk meg mindketten! Vagy te, vagy én. Egyiknek vesnie kell! Berecz Kálmán nagyot csapott az asztalra, amint ezeket kimondta. — ?

— Mit bámulsz? Egyikünknek meg kell halnia! Tudod, hogy bolondulok Lenkey Margit után. Te sem vagy jobb nálam, te is bolondulsz utána. Kettőnké nem lehet! Hát vagy az egyik vagy a másik, punctum.

— Igen. Még pedig amerikai. A kard meg a pisztoly nem biztos de ha egyikünk foba lövi magát, az biztos. Hoztam is két golyót, egyik fehér, másik fekete. Oltad el a lámpát s huzz.

— Nem húzol!

— Inzulálni foglak!

— Huzz te!

— Tán babonás vagy? Jó!

Eloították a lámpát. Kőnn zugott az ősi szél s rémesen csapkod a az ablakokat. Berecz Kál-mán elszárvá állott ott. G. d. Pista hátán pedig hideg borzongás futott végig. Sajnálta volna itt hagyni az életet.

— No, már huztam. Gyujts gyujtót! A gyújtó fénye fellobbant s Berecz közönyösen tekintett goyórára.

— Fehér! — szólt hidegvérrel.

Pista meg önkénytelenül összerázkódott. Mintha előbb is sejtette volna, hogy ő lesz az áldozat. Itt kell hagyni egy büvös-bűjös leányt, csak azért, mert egy másik is megszerette.

— Adj kérlek egy szivart — szólt közönyö-sen. — Véletlenül kifogytam belőle.

Rágyujtott.

— Hát mához egy évre! Emlékezzél rá!

— Ne adj nekem lelkét a lovagiaságból.

— Csak azt mondtam, hogy egy évet engedek. Ez alatt pótold ki a többit! Jobb az is, mint semmi!

Kezét nyújtotta, mintha semmi sem történt volna közöttük s eltávozott.

Az őszi szél rémesen sivitott künn s meg-megremegteté az ablakot. Könyvet vett kezébe, hogy más irányba forduljon gondolatait, de nem tudta. Ing-rúltan csapta le a könyvet.

Kezébe került Margit arcképe. Sárga arccal, dülledő szemekkel figyelte vonásait. Oh, minő érzékből szem, milyen fűrtök, milyen mosolygás! S itt kell hagynia. Mindinkább csapongott kép-zetele. Mer-ven nézett az arcképre, de még sem azt látta, hanem egy sirt, egy egyszerű, koszo-

rutlan sirt, melyre az a szép leány ráborul. Azt fogja hinni, hogy könnyelmű volt s nem szerette őt mindennél jobban, mert hisz akkor nem ölte volna meg magát! S rádolni fogja, holott ő nem tehetett arról.

Ijau, dus fűrtökkel, meleg szivvel kell a földbe mennie. Pedig még alig élt! Anyából állt eddigi élete, hogy meglátta azt a csabítón szép leányt s hogy n egyszerűen örült szer-lemmel. S mégis elég volt ez ahhoz, hogy sajnálja az élet elveszté-sét. Kegyetlen ors! — mormogá sapátán.

Szivarra gyujtott. A füst bodoran szállt fel előtte s úgy tűnt fel, mintha az a bodor füst képeket rajzolna elébe. Kiválik belőle egy kert képe, melyben Kálmán átöleli azt az alabástrom nyakát s bódult szavakat sug annak a szép leány-nak fülebe. Ez jőzűn mosolyog rá. Felettök barmtatban uszó lombok közt zizegő szellő játézi fuvalma édes dalokat susog a szerelemről. A leány az ifju felé hajol s édes csók csattan el.

Olyan borzasztóan hatott e kép lelkére. Nem! Margit oly hütelen nem lehet, hisz neki esküdött hűséget. Nem ölelheti azt az ifjut! Badarság. Ha hozzá merne közelíteni, eltaszitaná. Csak őt sze-reti, csak őt szeretheti.

Ezek a gondolatok késő megvigasztalták. Még kezdett barátokni a halál gondolatával. A halál a legnagyobb, legszebb nyugalom. A föld alatt

nevezett napokon rendelkezésünkre bocsátja. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltóságában pedig hozzándok érkeztet leírataban a következő kedvezményben részesíti a kongresszus tagjait:

a) Az összejövetel rendező bizottságának megkeresése alapján a kongresszus minden egyes tagjának egy öt belépti jegyből álló fizetést az ezért járó 2 frt 59 kr. helyett 1 frtért bocsátott rendelkezésére.

b) Intézkedett az iránt, hogy a magyar királyi állami-utak igazgatósága az összejövetelt rendező bizottságának megkeresése alapján dbként 1 krba kerülő igazolványt bocsátáson rendelkezésére, mely igazolványok alapján a kongresszus, illetve a diszközgyűlés stb. tagja a magyar államvasutak és az ezek kezelése alatt álló vasutak vonalán I-ső osztályon 2 od osztályú, II-od osztályon 3-od osztályú, III-od osztályon pedig 2-od osztályú féljegygyel utazhatik.

De ezenfelül a székes főváros is intézkedéseket tett a kiállítás látogatóinak, illetőleg az ezzel kapcsolatos kongresszusok tagjainak elszállásolása tekintetében, amennyiben a népiskolákat tömeglakásokká, illetve külön szobákra beosztott szállodikká rendezi be, mely lakásokat mérsékelt áron bocsátja a kiállításra érkezők rendelkezésére.

Mind eme támogatások csak fokozhatják az iparoság ügybuzalmát, amennyiben ebből kiderül, hogy a legfőbb tényezők is kiváló súlyt fektetnek a hazai ipar fejlődésére.

Ennélfogva felhívjuk a hazai iparoság minden kiváló tagját, hogy ez alapvető munkában lelkes ügybuzalommal részt vegyen.

E kongresszus feladata két csoportba oszlik:

A) Az összes iparra vonatkozó iparpolitikai ügyek tárgyalása, melyek közt kiváló figyelmet érdemel: 1. az adóügy, 2. a hitelügy, 3. a vámügy és 4. a közlekedésügy.

B) Az egyes fontosabb iparágak fejlesztésének előmozdítása. E szempontból a kongresszusnak, a kiállítási csoportosítással összhangzatban 11 szakosztályba való beosztása van terbe véve, úgy-mint:

I. Bányászat és kohászat. Vas- és fémipar. II. Gépipar, műszerek és tudományos eszközök. III. Közlekedési eszközök ipara. IV. Építési ipar. V. Faipar Butor- és rokon-iparágak. VI. Agyag és üvegipar. VII. Bőr- és szővőipar. VIII. Ruházati ipar. IX. Arany és ezüst díszműipar, aprórak. X. Vegyészeti ipar. XI. Élelmiszeri ipar u. m. Malomipar Bor- és szeszipar. Sör és malátaipar. Husmunkék ipara. Csokoripar.

Mindezeket az ügyeket alaposan kell előkészíteni. Ennélfogva felhívjuk az összes iparoságot, hogy mind az általános iparpolitikai ügyekre, mind az egyes iparágak fejlesztésére vonatkozó eszméket vagy indítványokat minél előbb, de legkésőbb június hó 15-ikéig az előkészítő bizottsághoz (Budapest, VI. ker. Új-utca sz. az országos iparegyesület helyiségében) rövid indokolással írásbelileg benyújtsa szíveskedjék.

A már megalakult előkészítő bizottság az indítványokat áttanulmányozván, amennyiben azokat a napirendre tűzendőnek fogja találni gondos-

kodni fog megfelelő szakértő előadókra (különös tekintettel az indítványozókra is.)

Miután a kongresszus előkészítése, de különösen a kongresszusi tárgyalások sokszorosítása és közrebocsátása némi költséget igényel, a kongresszusban részt venni kívánók tagdíjat tartoznak fizetni, mely személyenként 5 frtban állapított meg. Ennek fejében a résztvevők a szükséges jelvényt, nyomtatványokat, valamint a kongresszusra kiadandó művet díjmentesen kapják.

A további intézkedésekről a résztvevőket annak idején értesíteni fogjuk. Egyelőre tehát ismételve felhívjuk az iparoságot, az iparkamarákat, valamint az ipar iránt érdeklődő testületeket, egyesületeket stb. a kongresszuson való részvételüket bejelenteni és netáni indítványukat beküldeni szíveskedjenek.

Az ezredéves kiállítás alkalmával tartandó ipari kongresszus előkészítő bizottsága.

VEGYES HIREK.

VEGYES HIREK.

— **Halálozások.** A sárospataki főiskola VIII. osztályú ifjúságának újabb gyászja van. Ugyanis hosszas, kínos szenvedés után a hó 3-án meghalt Kozma István, egy derék, jóvaló, szorgalmas ifju. kit pályatársai s az egész főiskolai ifjúság, valamint a tanári kar kikísért a temetőbe. Temetése a hó 4-én délután fél 6 kor ment végbe. Legyen caendes siri álma a korán elköltözött ifjunak. — **Özv. Várady Józsefné,** szül. Altenberg Róza urnó, életének 84-ik évében Sárospatakon a hó 4-én d. u. 5 órakor, végelgyengülés következtében meghalt. Temetése 5-én 6 órakor ment végbe.

— **Kinevezések.** A m. kir. pénzügyminiszter a varanói adóhivatalhoz *Plencner Alajos* pénztárnokká, *Eötvös Kálmánt* ellenőrré nevezte ki.

— **Díszszeghy János** végzett joghallgató Zemplén-megye főispánja közigazgatási gyakoronknak nevezte ki S.-a-Ujhelybe.

— **Millenniumi ünnep.** Bodrog-Zsadány község hazafias közönsége nagy kegyelettel tartotta meg hazánk fennállásának ezereves ünnepét. Május 9-én a mintegy 95 iskolás gyermekből álló csapat nemzeti színű szalagokkal ellátva öt zászló alatt sorakozva a határozással bevárta a közös megünneplésre jövő szomszéd vámos-ujfalui iskolásokat s ezekkel egyesülve, visszatért a szépen feldíszített iskolahelyiségbe, a hol a szülőknök színe-java várta az egyesített két iskola apró seregét. Megnyitást után a gyermekek az ünnepélyre szépen betanult verseket és történelmi elbeszéléseket szabatosan elszavalták a közben a több hangra betanított „Himnusz”, „Szózat”, „Tied vagyok, tied hazám” és egyéb hazafias dalokat énekeltek. Délután a 140 fősül álló két iskola növendékei az országutra kivonultak s onnant a mezőn és a szőlőhegyen dolgozó munkások nagy örömeire is, énekszó mellett Vámos-Ujfaluba mentek, hol a lakosság az érkezőket megjelente. Itt a helybeli köztisztviselőben álló av. ref. lelkész, Kovács János ur lelkes beszédet intézett a kis polgárokhoz, buzdítván őket a hasznos tanulásra, a felebbvalóik iránti tisztelőre, a haza és a király

szerevetekké. A gyermekek a délutáni időt kónafól játékokkal töltötték, míg este vígan baza vonultak. A tulajdonképeni népünnepély május 31-én lett megtartva a község összes lakosai jelenlétében. A közönség aznap délután 3 órakor gyűlt egybe az iskola előtti térre, a honnan a tanító és az iskolások élén Sztankai Béla körjegyző vezetés alatt zene kísérettel, zászló és ünnepi díszben bejárt a közdolgyalozott község utcáit s menet közben több helyen magálva, élénkelte a „Hazának rendületlenül” és az „Isten áld meg a magyart” című hazafias dalokat. Megható volt látni a menet élén vitt, keretbe foglalt póznára erősített és körülkoszorúzott hazánk koronás címerét is, a mely mintegy szentésg díszlet a nemzeti lobogók közt. Körmenet után a közönség bevonult a község alatt a célra készített zöldgalyas, tágas sátorba, hol Kárpáti Péter közös tanító a honfoglalás és hazánk történelméről ismertette hathatós lelkesedéssel. Kecskeméti Károly községi bíró átkelte a királyt és a magyar nemzetet, míg Keckeméti Mihály a közös iskola érdemes gondnoka szép beszédében intette a több felekezetekből álló hallgatóságot arra nézve, hogy egy a haza, annak minden lakosa honpolgár s az bármely hitfelekezethez tartozik is, magyar hazafi, szeressék tehát egymást és imádják a közös anyánkat, a drága magyar hazánkat! Tancszánek közben az iskolások a nép mulattatására szavaltak és hazafias dalokat énekeltek. A lakoma igazi magyar vendégség volt, ahöz mindenki tehetsége szerint járult, a főzésről és sütéről híres asszonyaink már előző nap sürtöttek forogtak a kenyékek körül, hogy a szent ünnepélyen legyen mivel megkínálni a vendégeket. A halászkok a nyáron sült halakat osztottak szét, míg a rendező 250 üveg és 10 hordó sört bocsátott a vigadózó közönség rendelkezésére. A jóhangulatú hazafias mulatság csak másnap déli 10 órakor ért véget, a mikor is a közönség zene- és énekszó mellett még egyszer végig járta a falut, minek elvégzésével Szabó Ferencz birtokos meleg szavakban üdvözölte a hangya szorgalmú község összes lakosságát s köszönetet mondott ugy a község szorgalmas közös tanítójának, valamint az érdemes előjáráságnak is a sikeresen vezetett hazafias ünnepély rendezéséért. Ezzel a közönség a király és a haza áltetésével szétoszlott. r. l.

— **A csonakazás áldozata.** Barkó Béla IV. gimn. tanuló a hó 2-án délután, több osztálytársával a Bodrogon esónakázott s a csonakból fejével kibukva, tüstént elmerült, ugy hogy társai többé nem is látták. Hulláját a hó 5-én reggel találták meg s ugyanaz nap temették el nagy részét mellett.

— **Az Ujhelyvidéki rom. kath. néptanítóegylet** működése eléggé ismert okokból, egy idő óta megszakadt, nehogy a most szónyagen levő és a tanító-világ érdekeinek előmozdítására szolgáló országos mozgalmakat, egyleti élet hiányában töleül nezzük, az egylet tisztviselői e hó 4-én Sárospatakon értekezletet tartottak és elhatározták hogy egyleti működésüket ismét életbeleptetjék. Ennek létesíthetése céljából az egylet tagjai folyó hó 25-én d. e. 9 órakor Sárospata-Ujhelyben a rom. kath. főiskola helyisége-

felcsúnt. Ásrukon tavaszszal bokor nő a rajta kis madárka csattog édes dalt a szerelemről. Nem fáj ott semmi, nem bánót ott semmi. Ott nem vágyunk eszkokra, ölelésekre!

A kis szobában mélységes esend honolt. Csak kívülről volt hallható a dudoló szél bugása. Mégis négy lebet a hant, mégis csak szebb az élet! Az olyan élet, mint az övé, mely tele lenne dallal, szerelemmel.

A kandallóban vígan ropogott a tűz s mégis kisé hidegnek találta a szobát. Pedig hát csak a lelke fázott.

Eltöltötte a lámpát s nyugalomra tért. A sötétben még kevéssé talált nyugtot. Alakatlan képek, zaibongó árnyak zsongtak-bongtak körülötte. Oly idegennek érezte magát a földön. Magára huzta paplanát, még a feje sem latszott ki belőle, akár csak a kis gyerek, ki előtt a sötétben dajkája meséinek sárkányai és vasorru bábuai jelennek meg.

— Mit félsz?! — szölt a rémes árny — hiszen nem féltél életeddel játszani. Hiába bujssz el, egy év az élet a akkor jössz te is.

— A pisztolytól nem félsz, de tőlük igen? — szölt a másik — pedig mi csak meg akarjuk vedled kedvedtetni a halált.

— Gyáva vagy! — Szól kacagva a harmadik. Pista dühösen hajította fel a paplant. Miért

volnék gyáva? Csak annyi sötétséget látott maga előtt, egyebet semmit.

Ugy hajnali két óra körül végtére is elszunygyadt. A mában megjelent a leány. Olyan volt, mint a Madonna, mikor a lourdesi szűznek megjelent. Igéző leányra, melyen övé és ártatlanság sugárzott. Aranyhajja göndör fürtökben hullott vállára s szeméből földöntúli fény bintette sngarát. Bizonyos vád volt leolvasható azokból a csillogó szemekből.

— Miért hagysz itt?! — S könnyű megeredtek, a földre hullottak s gyöngyszemekké váltak. Feje fölő az Isten angyala volt glóriád.

— Miért hagysz itt?! — S tualomszerű, dallamos hangja olyan meghatón esendült a léghen.

Pista tusten csak ugy folyt az izzsádság. Majd egy koporsó hoztak a leány elő, kinek szívét most a földal m. öre dófi át. reáhall a koporsóra s sűrű húnos k rá szemékekm harmatját. Ez a sírás átjárj. Pista szívét a valami kimondhatatlan szorongatás érezte.

— Miért haltál itt?! — Nem tehetek máskép. Az oktalanság, mit mai nap lovagiaságnak neveznek, lidéréként nehezíti szívemre. Bocsásd meg!

Felébredt. Víznek találta párnáját, részint

verejtékéről, részint sűrűn hulló könnyeitől. Reszeltte, hogy férfi létere könnyezik s zöbökendőjével felszárítja könnyeit. A künn hulladozó falevelek még nevelik melankólikus hangulatát. Nem-sokóra ő is lehull az élet tájáról!

Ő is lehull, ő is lehull!

Hiába kedveskedett Berecz Kálmán Lenkey Margitnak, nem használt semmit! Margit hideg maradt vele szemben. Milyen más volt Pistához! Még a szeme is másként ragyogott, ha ő vele beszélt.

Egy délután, mikor Kálmán egyedül volt Margittal, megvallotta neki szerelmét.

— Margit! azt hiszem, észrevetted már, hogy végteleül szeretlek! Szívem máskülmben hideg, de ha öre pillantok, forró, mint a láva. Ön az, kit életemben először a utójára szerettem. Utójára — érti?

A leány néma s borongó arcával nézett reá. Sajnálta ezt a ridegnek látzó, szenvedélyes fiút.

— Szóljon, mondja meg őszintén, tudja-e viszonozni szerelmemet?

— Ön jó fiú! de maradjunk jó barátok!

— Ne térjen ki! Mondja ki egyenesen, hogy nem szeret. Akkor legalább tudom hányadán vagyok? Mondja ki, hogy kedőt szeret!

Margit elnyitott, nem szólt semmit.

ben tartandó közgyűlésre tisztelttel meghívhatnk. *Mészáros Gyula* egyleti főjegyző. *Fábry Károly* egyleti alelnök.

— **Furfangos tolvajlás.** Nem mindennapi eset az, hogy olyan dologért álljon törvényt egy zsidó, mint a minőért ma Grósz Károly sárospataki nagybérlő az ügyesség börtönébe került. Az eset, a mint „megesett” a következő: Schatin Simon sárospataki szegény kereskedő, mint mellékes foglalkozást űzte a zabkereskedést. E célból 137 mmáza zabot vásárolt össze, mit egy bérelt magtárba gyűjtött (a Bogay-féle telken) Schatin apránként az összevásárolt mennyiségből 25 mm. eladogatott s midőn a mult hó 27-én a maradványt megnézte, megütközéssel észlelte, hogy csak 26 mmáza zabja van. Tehát 86 mmázsának lába kelt Schatin előtt a dolog megfoghatatlannak tűnt fel, mert december hó óta a magtárban minden nap megfordulván, ennek ajtaját mindig sértetlenül találta: hiány pedig nem ötlött szemébe, mert naponként adogatván el a 25 mmázást, szemé mintegy hozzászokott a zab fokozatos csökkenszéséhez. De miután a hiány kétségbevonhatlan volt, jelentést tett a csendőrségnek. A nyomozás megindult és megállapított, hogy a tolvaj álkulescsal járogatott be a magtárba és a tolvajlást apránként követte el. A sanda granu először az udvarban lakó cselédekre, majd — miután ezek igazolták magukat — magára, Grósz Károly bérlőre irányult. A nála tartott motozás során az ellopott zabból 59 kgnyi és egy kulcs, melylyel a magtár kinyitott, megtaláltatott. A járó a nyomzat kifejtése során rájött arra is, hogy Grósz Sátoralja-Ujhelyben egyes helyeken összesen mintegy 20—25 mm. Mádon pedig 22 mmázást eladogatott: a mádióbl 13 és fél zsákka meg is találattott, mi szintén azonos volt a lopottal. A Grósz cselédei is hatalmas bizonyítékok szolgáltatottak gazdjuk ellen, amennyiben előadták, hogy Grósznak december óta egy csepp zabja sem volt, nem is vett és lovai mégis fürödtek a jó ábrakban, Ezenkívül szerkesztámra adogatta el s mindezt éjjel, a cselédék tudta nélkül űzte. Grósz ezek következtében, bár bűnét beismermi vonakodik, mint a börtör. tolvaj, a kir. ügyesség őtalmá alá helyeztetett.

— **Tűz.** Sárospatakon a hó 3-án délelőtt fél-10 órakor tűz támadt a Kossuth-utcán. Szepesi István pékmeister házáz hamvasztotta el. A városi, a főiskolai és tanítóképző-zöldi tüzoltóság gyorsaságát gátat vetett a szélesendben, ismeretlen okból támadt tűznek s így csak is a nevezett ház hamvadt el melléképületeivel együtt. — 4-én délután ismét tűz lánna riasztotta fel városunk lakosait. Kispatakon gyuladt ki a legészelső ház s a sok szalmas fedélék bő táplálékul szolgált a tűz molochnak. S pár perc alatt egy lángtenger volt látható. 21 lakház, melléképületekkel, 15. borju, sertés, aprómarha, a begyűjtött takarmány, mind semmirő lett. A kár a 10—15 ezer forint jóval meghaladja. A tüzet a szomszéd községekből jött tüzoltó csapatok s ezek közül az ardi tüzoltóság és ügyes csendőrségünk erőies fellépése folytán késs este lehetett lokalizálni. Különösen kitüntették magukat a főiskolai ifjusági tüzoltó-egylet tagjai, akik — bár legmesszebből kellett a tűz-

höz jönnök — elsőnek érkeztek le s nagy buzgalmat fejtettek ki a tüzoltás körül.

— **A s.-a.-ujhelyi önk. tüzoltóegylet** a hónap 14-én, a torzsáson, tüzijátékkal egybekötött tavaszi táncmulatságot rendez. A meghívók e napokban küldetnek szét.

— **Kitett gyermek.** A sárospataki, sok dícséretet érdemlő, csendőrszárjós május 27-én Long község határában egy 6—7 napos élő csecsemőt talált a legszámandóbb állapotban. A gonosz anya nyomozását megindították, hogy méltó jutalomban részesíthessék.

— **Színeszet Sárospatakon.** Örömrünkre szolgál, ha Kőrösi Bertalan színtársulatának működéséről e második alkalommal kedvezőbb referádát adhatunk a közönségnek. Meg pedig ugy az igazgató ur, mint a színházlátogató közönség szempontjából. Az előadások e héten látogatottabbak voltak, mint a mult héten. Ennek különben az az oka hogy e héten a tanuló ifjuság megérkezett a vakációról De a társulat is jobban játszott, mint a mult héten. Ezt is tudjuk különben érteni. Több a jövedelem, több a kedv, no, meg a héten énekes darabok nem igen voltak. Legjobban sikerült e héten a „Pillangó csata,” mely jó kis bohóság. Különösen jól alakított s ügyesen játszott e darabban maga az igazgató s a bájos kis „Rózi” (Kőrösi Valéria). Az előadások összhangján igen sokat ront a társulat két férfi tagjának előadása, felszög mozdulataival. Reméljük, hogy az igazgató ur saját érdekében erőket fog szerződtetni. Szombaton működvelők közreműködése mellett a „Sárga csikó” fog színre kerülni. Mint működvelők játsznai fognak Horváth Dező, Szabó Zoltán, Páhy Ignác, Liszkay Béla és Pásztor Géza joghallgató urak. Kérjük a t. közönséget, hogy a tőreköz társulatot szives pártfogásába venni kegyeskedjek.

— **Zemplémmegye banderistái.** Zemplémmegyéből 22-en vesznek részt a június 8-iki országos dísz felvonuláson. Ezek közül egy rész a megye izlése szerint készült banderista egyenruhában fog felvonulni a másik rész pedig egyedi izlésük szerint készítettet díszmagyarban. A banderisták nevei a következők: Dókus Gyula, Barthos József, Barthos Tivadar, Bernath Aladár, dr. Csöke József, Dessewffy Miklós, Dombay Kálmán, gróf Hadik Béla, Hammersberg Miklós, Horváth József, dr. Korács Gábor, id. Meczner Gyula, ifju Meczner Gyula, Tolcsvai Nagy Barna, Nemes Sándor, Pálissy László, Pintér István, Szemere Gáspár, Thuránzky László, br. Waldbott Odón, ifj. gr. Wollenstein Oswald, Zalay Andor.

— **Zászlószentes.** A sátoralja-ujhelyi ipartársulat jövő hó 5-ikén zászlószentesi ünnepélyt fog tartani, melyen a zászlóanyai tisztet mélt. Dókus Ernő képviselő neje, szül. Ragályi Ilona urnő fogja teljesíteni.

— **Országos tornaverseny.** A budapesti országos tornaverseny megérnkébl a sárospataki főiskola s tanítóképző intézet valamint a sátoralja-ujhelyi róm. kath. főgimnázium küldte el a maga arta való növendékeit. A sárospataki főiskolából 49 ifju ment Kiss Elek tornatanár, Pásztor Sámuel és Csontos József tanárok vezetése alatt: a képződét 34 ifju képviseli, kiket Kiss Elek tornatanár

kívül Verecs Ferenc, Hodossy Béla és Kötse István képezdei tanárok is kísérték. A sátoralja-ujhelyi róm. kath. gimnáziumból negyven tanuló ment fel Kovács Endre, dr. Perényi József és Vandrúka Antal tanárok vezetése alatt. A főpróba folyó hó 1-én reggel 8 órakor kezdődött a kiállítási versenytéren a csaknem 5000 re menő tanuló ifjuság felvonulásával. Az oszlopokba felállott özszes résztvevő tanuló Kőlcsey „Hymnus”-ának elenélésé után a szabadgyakorlatokat mutatták be rendkívüli pontossággal. Az egyénenkénti versenyekben az első napon megéyék iskolái közül 3-an ezüst-érmét, 2-én pedig bronz-érmét nyertek és pedig a 200 méteres futásért bronz-érmét Kóvér Miklós gimn. tanuló (Sárospatak); sülodbasért ezüst érmet Mihályi Gyula tanítóképezdei növendék (S.-patak); magas ugrás rúddal kis ezüst érmet Piskóty Ferenc gimn. tan. (S. patak) és Tóth Bertalan tan. képezdei növendék (S.-patak); kötőlen való függeszkedésért bronz-érmét (acsályi) József gimn. tanuló (S.-patak); ezüstérmét Szabó Gyula tanítóképz. növ. (S.-patak). Az ezüst érmet nyerők folyó hó 2-án az ő Felsége előtti döntő közdelemben az arany érmekért is versenyre öhajítottak kelni, azoubau, mint — nekünk írják — erre a versenyre ifjainkat nem bocsátották. (talan nem merték!) — (Szedő.)

— **Vendégszereplés.** Egyes színigazgatók vendégszereplésre nyerte a nemzeti színház kitűnő drámai művésznőjét *K. Hegyesi Mari* asszonyt, ki 13-án jő városunkba s 3 előadásban vesz részt, t. i. a „*Czigány*”-ban, „*Fedorá*”-ban és a „*Kameliás hölgy*”-ben. E 3 előadásra új bérelt váltható szerkesztőségünkben is. A legmelegebben ajánljuk a vendégszereplésre érkező művésznőt városunk közönségének, mely bizonyára a multból is kedvesen emlékszik a bájos Hegyesi Marira, ki 12 évvel ezelőtt időzött városunkban.

— **Nyilvános nyugta és köszönet.** A s.-pataki ev. ref. egyházi énekkar folyó év május 25-én tartott nyilvános a tiszta bevétel volt 87 forint 50 kr.; kiadás: 58 frt 87 kr. Tiszta maradék: 28 frt 63 kr. az alaptevéhez esatoltattott. Felelőzetni szívesek voltak: Molnár János ny. tanító 2 frt. Bálint Dező, Buza Jánosné, Hodossy Béla, Székely István 1—1 frt, Csécsi Nagy Pál, Kötse István, Réz László, Galgóczy Barna, Dobozy P. Ferenc, Hódy József, Petsár János, Léway János, Kézy György, Szilágyi Sándor, Sövári Dánielne, özy. Szóke Györgyné 50—50 kr. Fogadják e helyen is az énekkar hálás köszönetét. Kantor Ferenc pántárnok, Csiznár János, Varga András ellenőrök.

— **A sárospataki millenniumi bal alkalommal felhívottak** a következők: dr. Ballagi Géza 3 frt. Debreceeni Bertalan, dr. Kun Zoltán, dr. Lácay László, Moskovits Ignác 2—2 frt. Hódnika Agoston, Wohl László, Trstvánszky Károly, Kötse István, Steinfeld Jenő, Kadar Gyula, Pálavoskai János, dr. Racz Lajos 1—1 frt.; Czellar József, öhiczy Tibamr 50—50 kr. — Midőn ez adományokat nyugtáztuk, e helyen is köszönetet mondunk értük — Sárospatak, 1896 május 20. *Ellend József*, b. b. ellenőr. *Csontos József*, b. b. penztárnok.

— De, lássa, nem mindig történik az, amit mi kívánunk. Beszéljen hát! Hátha megölöm Pistát?!

Villogó szemekkel, sötét arccal állott előtte. Majd észrevette, hogy túllépte a határt.

— Mondja, hátha meghalna Gedő?!

Margit remülten pillantott rá. Bizonyos féltelm és idegenkedés érzett, amint ezt a szerelmében öröngző férjűt látta. Visszahuzodott tőle.

— Akkor sem leszak a magadé, semmi esetre sem!

— Utolsó szava ez?
— Utolsó!

— A Dieu!

S dult arccal rohant ki az utcára. A járó-kelők bámulva néztek utána. Szíve úgy vert, mint a kalapács s megdagadtak erei, melyek kék fonalként vonultak el kezén s halántékán. Okölbe szoritotta kezét s Gedő lakására irányítá lépteit.

Felnyitotta az ajtót. Mikor a szobába ért, nagyot toppantott s anélkül, hogy kímálta volna valaki, levetette magát egy székre. Pista bámulva nézett rá, azt hitte, hogy örültél van dolga.

— Te! — szölt erős hangon — sohse öld meg magad! Feloldozlak becsület szavad alól!

— Mit bámulsz? Nincs mit azon bámulni!
Tudod, hogy mért akartam ezelőtt haláloztat?

— Nem tudod! Nem éppen azért, hogy lábóll eltegyelek hanem azt hittem, hogy így megnyerhetem Margit szerelmét.

— És?
— O maga mondta, hogy enyém nem lehet!

Eleinte gyilkos gondolat támadt agyamban, de végre is beláttam, hogy ő arról mit sem tehet!

Most hát mit sem érnek azzal, ha agyonlőnéd magad? Nem ena a te véredre szomjaztam, hanem a Margit szerelmére. Adj kérlek egy szivart!

— Parancsolj!

— En huztam a fehér golyót, pedig nekem kellett volna huzni a feketét. A sors hibázott, én kipótoltam.

— Hogyhogy?!

— Majd meglátod!
Azzal kezét nyugtotta s távozott.

Másnap ott találták szobájában átölt haláltekkal. Vonásai most is oly kom-rak volt k, mint tegnap. Csak egy kis levelet hag ott bent a Pista számára: Mégis enyém lett a feketé golyó!

Alig kísértő ki egyár ember. Nem voltak szerencés örökösei, akik megszírás-ák Pista volt az egyedüli, kinek könnyei a koporsóba hulltak. Sokat kövönh-tett ő annak a szerencsétlen embernek!

Mikor azau feleségül vette Margitot, egy nap kihívta a temetőbe s karján koszorút vitt. Margit csodálkozva kérdezte, mire az?

— Majd szükség lesz még arra!
Azzal elmondta az egész dolgot.

— Tudod! Kálmán téged határtalanul szeretett. Azt hitte, hogyha én megszünök élni, megnyerhet tégedet. Amerikai párbajra hívott ki, kénytelen voltam elfogadni.

— Miért?
— Kedvesem, a világ az ilyen dolgokban igen szigorú. Ha el nem fogadom, gyávának tartanak. O a fehér golyót huzta, nekem maradt a feketé!

— Rettenetes!
— Egy év volt a határidő. Addig lett volna szabad élnem! De mivel megtudta tőled, hogy semmikép sem nyerhet meg téged, meg ha meg is ölném magam, feloldott becsületbeli kötelességem alól. Visszaadta életemet.

Margit mos bizonyos háját érzett az iránt a szerencsétlen ember iránt, ki most a sirban nem is álmódja, hogy Margit őt áldva emlegeti. Levette a koszorút férje karjairól s az egyszerű fejfára tette. Majd leborult s elimádkozott egy Miatyánkot Kálmannak lelki ödvösségeért.

A szellő átsuhant a temető akácainak lombján s Margit meg Pista úgy érezte, mintha az a szerencsétlen halott sóhajtozna ott lenni, fájóan, keservesen.

Kubowich Géza.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Sárospatakon. Kö-
rösi Bertalan színtársulatánál működő tagok kö-
zül Szilágyi Mariska e hó 5 ón d. u. 5 óra tájban.
családi perpatvar miatt, elkeseredésében kést ra-
ragadt maga ellen, környezete azonban szándékát
megakadályozta, így csak könnyű sebet ejtett ma-
gán. Sebe nem veszélyes lakásán ápolják.

— **Amerikai levél.** Ezredévünk nemcsak ha-
zánkban mozgatta meg a magyar sziveket, ha-
nem messze külföldön is. És ennek oktatás bi-
zonyítéka a „Képes Családi Lapok”-hoz Tucke-
hováiból (Amerika) érkezett levél. Ez a levél ér-
dekes világot vet arra, hogy a magyar keblében
a honfiai tűz nem hamvad el soha és soha. Ba-
log Bélának hívják a „K. Cs. L.”-nak azon ame-
rikai előfizetőjét, aki a következő sorokat hoz-
zánk írta. — „Tek. szerkesztő ur! Mindenekelőtt
szíves elnézését kérem, ha alábbi soraim talán
megütöztet keltenének, nyganas több amerikai

magyar és otthoni lapot olvasok, de mindeddig
gyben sem láttam megindítva azt az eszmét,
hogy Magyarország ezer éves fennállásának emlé-
két a „Magyar Szent Koronán” is jó volna meg-
örökíteni. Hogy lehetséges lett volna-e ezen esz-
mének keresztülvitele, nem tudom, amennyiben
a Korona sérthetetlen azon változtatni, abból
elvenni vagy hozzátenni nem szabad. Mégis azt
gondolom egyszerű eszemmel, miszerint törvény-
hozás útján lehetséges lett volna egy követ be-
illeszteni azzal a határozott körülrással, hogy
azon kö Magyarországnak ezer éves fennállásának
emlékére, az ezredik évben illesztett be az ősz-
szes honpolgárok nevében és filléreiből. Szerintem
ez az emlék sok, sok szobrot és más ezer éves
fennállásunkat hirdető emléket túl élt volna.
mert hiszen a Korona oly gondozásban és fel-
ügyeletben részesül, hogy az ugyszólván örök em-
lék és így a második ezredév nemzedéke is bizo-

nyára gyönyörködhetett volna a ragyogó köve-
kébe, melyet ősapái illesztettek be a dicső em-
lékbe. Ha szerk. ur nem találja eszmémet nevet-
ségeseznek, legjobb esetben elkésettnek, akkor ké-
rem ezt valamely hazai lapban megpendíteni s
így boldoggá tenna a tudat, hogy hazám ünne-
péhez csakélységem is járulhatott egy eszmé-
vel. Tuckevé. 1896. majus 3. Balogh Béla s. k.”
Eddig honfiktársunk levele, mely annyira magában
hordja honfiai szeretetét, hogy a „K. Cs. L.” is
szószertint közölték s szerk-sztósége b. Bánffy D.
miniszterelnöknek is beküldte, hogy esetleg a kor-
mány intézkedjék a szép eszme kivételében.

— **Méz eladás** Idei pergettett méz kilogram-
monként 50 krajával eladó Sárospatakon (Glevitzky
Sándornál. (1—6)

— **Egy jó házból való fiu tanoncul** Klein
Géza fűszer- és vegyeskereskedésébe Sátoralja-
Ujhelyben azonnal felvétetik.

H i r d e t é s e k.

A magyar általános kőszénbánya-részvénytársulat

Budapest, V. Erzsébet tér 19.

A közeledő

C S É P L É S I I D É N Y R E

különös figyelmébe ajánlja a t. e. gazdálkodóknak, valamint gőzmalomoknak, szeszgyárosoknak, tegla- és mesz-égetőknek és egyéb ipar-
vállalatoknak kazán- és szobafűtéshez kiválóan alkalmas

akna-, cséplési koczka és darabos szénét

kirádi és sajo-szentpéteri bányáiból legutányosabb áron, egész kocsiakománnyokban, minden állomásra szállítva

Képviselate: Brody Sándor urnál Ungváron.

Aláírott tisztelettel értesitem Sárospatak város és vidéke mélyen tisztelt közönségét, hogy atyámnak körülbelül 33 éven át fennálló

épület- és butor-asztalos üzletét

átvettem. Főtörekvésem oda irányul, hogy a mélyen tisztelt közönség kívánalmait úgy a kiállítás, mint szolid ár tekintetében kielégítem
Elvállalok mindennemű épület és butor munkát a legizlés-sőbb kivitelben javításokat, teljes lakás berendezéseket.
Raktáron tartok különböző butorneműekből, ercz és fakoporsókból és mindennemű temetkezési kellekekből.
Szíves támogatást kér

Sárospatak. 1896. április hó

Ardey Barna,
asztalos mester.

Verszegények, lábbadozók, sápkórosok, gyengélkedők, láztalan tüdőbetegek számára legjobb gyógyszer a dr. Kun Zoltán-féle

Vérképző labdac 1 üveg 60 darab rózsaszínre czukrozott
labdaccsal 1 frt 80 kr.

Hurut, tüdővész, hideglelés, malária, influenza, tüdő- és gégehurut, gyomorhurutban szenvedők számára legjobb gyógyszer a
dr. Kun Zoltán-féle **Hurutellenes labdac** 1 üveg 60 drb. égszinkék czukoral
beyont labdac ára 1 frt 80 kr.

Női bajok ellen legjobb szer a dr. Kun Zoltán-féle

Irrigáló por 1 doboz ára 1 frt 20 kr.

Az arc- és kéz ápolására legjobb kenőcs a dr. Kun Zoltán **Purpurin Crém** 5 nap alatt minden szeplő és maj foltot
eltávolít s a bőrnek gyönyörű bársony szerű külsőt ad 1 tőglye ára 1 frt 20.

Minden eddig megjelent szájjvizek fölött legjobb a dr. Kun Zoltán-féle **DENTIPURIN SZÁJIVIZ** ellenszere a ragályos torokbajoknak is.
1 üveg ára 60 kr.

Kapható a készítőnél **TRSTYANSZKY KÁROLY** gyógyszerésznél Sárospatakon, s minden nagyobb forgalmu gyógyszerertárban.
Főraktár: Török József gyógyszerertárban Budapest. Király-utca 12. Dr. Buday Emil gyógyszerésznél Budapest városház-tér. Sátoralja-
Ujhelyben Widder Gyula gyógyszerész urnál.